

Utdrag av foredrag i Hedmark Arbeiderparti 20. mars 1977.

Regjeringen har nylig lagt fram en melding til Stortinget med retningslinjer for en gradvis omlegging av deler av vårt skattesystem.

For å få en noe rimeligere fordeling av skattebyrde og økonomisk velferd mellom familier med og uten forsørgelsesbyrde, vil vi foreslå et omsorgsfradrag som skal ta hensyn til dette.

De fleste vil vel akseptere at yngre mennesker i den fasen av livet hvor de etablerer sin bolig, stifter familie og legger det økonomiske grunnlag som de siden skal leve på, har krefter og kapasitet til en ekstra innsats. Men den økonomiske belastningen på mange av dem som i denne fasen har en forsørgelsesbyrde er likevel så stor at

2

Regjeringen vil gå inn for å dempe belastningen skattemessig.

Tanken er at omsorgsfradraget skal være størst når barna er minst, - den perioden der de krever den største omsorg og foreldrene i betydelig grad bør ha mulighet for å avstå fra inntektsgivende arbeid. Bak forslaget om et omsorgsfradrag ligger det også et ønske om å oppvurdere oppgavene i hjemmet.

Et annet av de trekk i beskatningen som vi må gjøre noe ved så snart vi får det nødvendige utredningsmaterialet på bordet, er å skille næringsinntekt fra personlig inntekt ved beskatningen. På grunn av skattereglens bestemmelser om avskrivninger, verdsetting av naturalia og andre regler, vil en personlig inntekt som er blandet sammen med nærings-

inntekt gjerne være en god del lavere enn en ren arbeidsinntekt av samme art.

Med det nivå den personlige beskatningen har i Norge, vil en ulik behandling og ulik vurdering av de enkelte skatteyttere alt etter som de ligningsteknisk har næringsinntekt eller arbeidsinntekt, bli et viktig problem. Dette er kanskje det største enkeltproblem innen beskatningen hvor vi mangler rettferdighet i systemet.

Et tredje skattespørsmål som vi etter hvert må finne en bedre løsning på, er progresjonen i inntektsskatten. Både fordi de alminnelige inntekter i Norge reelt sett etter hvert er kommet opp på et høyt nivå, og fordi den alminnelige inflasjonen forsterker dette, rammer vår skatteprogresjon i dag ikke bare et lite antall toppinntektstakere i

samfunnet, men store skarer av lønnstakere. Dette føles urimelig.

La meg i denne sammenheng også trekke fram en endring som det ikke er Regjeringens hensikt å fremme noe forslag om. Det gjelder rentefradrag ved ligningen. Bortsett fra den betydning dette fradrag har for næringsbeskatningen, er det en post av interesse og betydning for personlige skattytere, i første rekke for alle huseiere med pantegjeld. Det er i denne formen de fleste av oss har berøring med denne bestemmelsen. Jeg vil kort og utvetydig bekrefte at Regjeringen ikke har noen hensikt om å forandre de nåværende bestemmelsene for å trekke fra renteutgifter i inntekten ved skatteligningen.

Når jeg finner det nødvendig å betone dette, er det fordi det i den borgerlige presse har vært antydnet at Regjeringen har tanker om å endre eksisterende regler. Jeg vil på denne måten forebygge enhver mulighet for at uklare rykter og tanker om dette spørsmål skal bringes videre.